

1894-03-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 28

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10766>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

• Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
• Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
• Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΠΑΧΘΗΣ ΦΟΡΟΣ

Α'.

Ὅταν ἐπιχειρήσῃ ὁ δημοσιογράφων νὰ γράψῃ περὶ τοῦ φόρου, δὴ ἡ Κύπρος τελεῖ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, εὐρίσκει τὸ ζήτημα πάντοτε φλέγον καὶ τὸν βαρὺν φόρον φθείροντα καὶ ἐξαντλοῦντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, οὐδὲν δὲ εἰς αὐτὴν ἀποδίδοντα ἄλλο ἢ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἀπορίαν. Οὐχὶ ἀπαξ διεμαρτυρήθημεν κατ' αὐτοῦ. Πολλάκις ὁ τύπος, ἐρμηνεύς γενόμενος τῶν φρονημάτων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐπραγματεύσατο τὰ τοῦ φόρου, καὶ κατέδειξε τὴν γενομένην εἰς τὸν τόπον ζημίαν ὡς καὶ τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φορολογίας. Ταῦτα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ πακαλυφθῶσιν εἰς πίντας καὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἀληθῆ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τοὺς ἀμνηστῆ τοῦ τῆς οἰκονομικῆν καχεξίαν καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι ἡ Κύπρος οὐδὲν σεβαρὸν πάσχει.

Ἐπάρχουσι, φαίνεται, λόγοι δικαιοφανεῖς, νομιμοποιούντες τὴν ἐπαχθὴ φορολογίαν, τὴν ἀδιαλείπτως ἡμᾶς ἀπογυμνοῦσαν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ κῦπτωμεν, ἕως ἂν ἀφῆσωμεν τὴν τελευταίαν πνεύν ὑπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀδίκως φορολογούντων! Μαῖρα σκληρὰ ἔρριψε τὴν Κύπρον εἰς τῆς Μεσογείου τὸ ἄκρον καὶ ἠφωνὴ τῶν νησιωτῶν, ὅσον ἰσχυρὰ ἐν τῷ δικαίῳ, τὸσον ἀσθενῆς πλήττει τὰ ὦτα τῶν δυναμένων καὶ ὀφειλόντων ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξογκουμένης πενίας. Ἄλλ' ἡ φωνὴ ἡμῶν, εἶνε φωνὴ τοῦ δικαίου καὶ οὐδεὶς θὰ γατισχύσῃ αὐτῆς, ὡς πάλιν ἡ σιωπὴ ἡμῶν εἶνε σιωπὴ ἔνοχος καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔνεστώσ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον τῆς Κύπρου. Ἡ ἀδιαφορία παρατεινομένη δύναται νὰ δηλητηριάσῃ τὸ μέλλον, ἐπαυξάνουσα τοῦ παρόντος τὴν δυστυχίαν. Ἡ ἀκηδία φείρει καὶ διόλυσιν καὶ άτομα καὶ χώραν, ὡς τοῦ ναύτου ἡ νωθρεία φέρει εἰς τοὺς σκοπέλους τὸ σκάφος καὶ συντρίβει αὐτὸ ἢ ταραττομένη θάλασσα ἐπὶ τοὺς ἀ-

ποκρήμονους βράχους. Ἡ μεταμέλεια εἶνε ἄκαρπος ἢ θλίψις ἄγονος· τὸ σκάφος ἐβρυματίσθη καὶ τὰ κύματα κυλίουσιν ἤδη τὰ ναυάγια ἐν τῇ φορᾷ αὐτῶν. Τοιαῦτα περίπου καὶ τὰ παρ' ἡμῶν· ἐάν μὴ καταλίπωμεν τὴν ἀδιαφορίαν, θὰ συντριβῶμεν ὑπ' αὐτῆς, διότι οὐδεὶς κάλλιον ἡμῶν δύναται περὶ ἡμῶν αὐτῶν νὰ μεριμνήσῃ.

Ἀπὸ δεκαπενταετηρίδος ὁ ἐπαχθεστατος τῶν φόρων ἀφαιρεῖται τὴν Κύπρον πᾶσαν δύναμιν, ἡ ὁσημέραι προϊούσα ὑποτίμησις τῶν προϊόντων τῆς νήσου, εὐτελῶν ἄλλως καὶ καθ' ἑαυτὰ, ἀποξηραίνει τοῦ πλουτισμοῦ τὰς πηγὰς, καὶ ἡ ἔνδεια, ἀπαίσιος τοῦ ὀλέθρου πρόδρομος, ἐφαπλοῦται ἀνά τὴν χώραν καὶ λυμναίνεται τὸν τόπον· μαρναίνει τὰς ἐλπίδας, ἀνακόπτει τὰς ἐνεργείας καὶ ἀσφαιρεῖται τὸ θάρρος τοῦς δυστυχεῖς νησιώτας. Διὰ ταῦτα, πρὶν ἢ τὸ σκάφος ἐξοκείλῃ καὶ συντριβῇ, πρὶν πληθῆ ἡμᾶς ὁ ἐπικείμενος ὀλέθρος καὶ ἐκνευρισμὸς τῆς δυστυχίας, ἐφ' ὅσον ἂν ἔχωμεν δυνάμεις τινὰς ζωικὰς καὶ κινωμένα καὶ ἐνεργῶμεν, ἀναπόδραστες ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κινήσωμεν ζωηρότερον, νὰ δράσωμεν ἐρρωμενέστερον καὶ νὰ δηλώσωμεν ἀπαξάπαντες, ἀγρόται, χειρῶνακτες, ἔμποροι, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν δύναται, δὲν ἔχει νὰ ποτινῇ τὸν ἀδικὸν καὶ ἐπαχθέστατον τῆς ὑποτελείας φόρον. Αἱ δυσετηρίδες, αἱ ὑποτιμήσεις τῶν προϊόντων, ἡ πολυσχιδῆς καὶ πολυδαίδαλῆς φορολογία ἐκύρτωσαν τὸν εὐθυτενὴν Κύπριον, ὅστις κατηφῆς καὶ σκυθρωπὸς προσβλέπει τὸ μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀθρόος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν φιλονομίᾳ ἄς συνέλθῃ εἰς τὰς πόλεις, ἄς ἐνεργήσῃ ἐν νομιμοφροσυνῇ συλλαλητήρια, ἄς προβῆ εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὠραᾶς συνταχθῶσι ψήφισματα, ἄς ἐκλεχθῶσιν ἐπιτροπεῖαι, ὅπως ἀναβῶσιν εἰς εἰς τὸ Μέγα Ἀρμοστεῖον καὶ ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα ἄς δηλώσωσι μετὰ παρησίαις, ἢν γορηγῆ τὸ δικαίον, τοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν ἐλαίαν καὶ ἀμετάπραπτον—τὴν κατὰ ῥῆσιν τοῦ τῶν 92 χιλιάδων λιρῶν φόρου.—Τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν ταυτην ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι καὶ

τὸ δίκαιον προσκατεύει καὶ ἐπιβάλλουσιν οἱ χαλαροὶ καιροί. Ἡ νομιμοφροσύνη τῶν Κυπρίων εἶνε ἐγνωσμένη καὶ οὐδὲν δύναται νὰ κωλύσῃ αὐτοὺς ὅπως διὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν εἰπωσὶ πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νήσου, ὅτι αὕτη ἀπορεῖ, πένηται, πτήσσει καὶ ὅτι ὁ φόρος θὰ μεταβάλῃ τὴν Κύπρον εἰς μέγα πτωχοκομειον, τοὺς δ' Ἀρχοντας εἰς φρουροὺς καὶ φύλακας αὐτοῦ.

ΚΑΚΟΝ Η ΨΕΥΔΟΡΚΙΑ

Εἶν' ἀληθῶς ἄξιον ἀπορίας καὶ ἄμαλιν λυπηρὸν, ὅτι ἄχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν ἐκεῖνοι, ἐκ τῶν χωρικῶν ἰδίᾳ, οἵτινες ἔχουσι τὴν κακίστην ἔξιν τοῦ ἐνόρκως ψευδεσθαι πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὅποια ὀλέθρια ἀποτελέσματα συνεπάγει ἡ τοιαύτη τάσις. Καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι ἀπαγορεύουσιν αὐτηρῶς τὴν ψευδορκίαν καὶ πᾶς ὁ μὴ τηρῶν τοὺς νόμους τούτους, πλὴν τοῦ ὅτι ζημιούται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, φρωόμενος ἀπόλλυσιν ἐπὶ μακρὸν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Διὸ ἀπόλυτος ἀνάγκη παρίσταται, ὅπως ἐκρίζωθῃ πλέον ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη συνήθεια.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα γράφομεν, λαβόντες ἀφορμὴν, ἐκ τινος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑποθέσεως, παραπεμφθείσης τὴν παρελθούσαν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου.

Χωρικὴ τις εἶχε κινήση πρὸ τινος ἀγωγῆς κατὰ τινος συγχωρίου τῆς, ὡς παραδιάσαντος τὸ ἄσυλον αὐτῆς ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ μαχαίρας. Ἐνῶ δὲ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης ὑπεστήριξε ἑὲρκως τὴν κατηγορίαν τῆς, ὅτε προῦκειτο τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἢ κατήγορος εἶπεν ὅπως τάναντία, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκινήθη κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ ἐπὶ ψευδορκίᾳ, παραπεμφθεῖσα, ὡς εἶπομεν, πρὸ τοῦ κακουργιοδικείου.

Ἐν τούτοις ἄς ἐλείπωμεν, ὅτι τὸ πάθημα τῆς ἀπλοεκῆς γυναικός, ἦτις

ὡς μόνην ἀπολογίαν αὐτῆς προῦταξεν ὅτι τὴν ἐροβέρισαν οἱ συγγενεῖς τοῦ κατηγορουμένου, θέλει χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς ὡς μάθημα, οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ ψευδορκία οὐδέποτε ἔχει ἀγαθὸν τέλος. Διότι ὅταν τις ψευδορκῇ, ἡ δικαιοσύνη δὲν δύναται οὔτε τὸν ἀθῶον νὰ ἀπολύσῃ, οὔτε τὸν ἐνοχόν νὰ τιμωρήσῃ, καὶ ἡ ἀνεξαρτήτως πάσης εὐθύνης εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ εἶνε πάντοτε ἀδίκος, εἰς βάρος ἐννοεῖται, τῆς συνειδήσεως ἐκείνων, οἵτινες καταθέτουσι ψευδῆ μαρτυρίαν.

ΤΩ ΑΝΩΝΥΜΩ ΤΗΣ ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

Ἄνωνομός τις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» κατακρίνει ὀργανά τινα τῆς ἐν Κύπρῳ δημοσιογραφίας, ὡς τιθέμενα ἐν ἐπικεφαλίδι τὸν ἔρον ὅτι ἡ σύνταξις «δὲν» εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς, θεωρῶν αὐτὸν ἀκατανόητον ἢ μάλλον βλαβερὸν, ὡς κακὴν παρέχοντα ἰδέαν τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐξασκεῖται τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐν Κύπρῳ.

Καὶ τίμι μὲν τρόπῳ δύναται τις ἐκ τούτου νὰ ἐξάγῃ τὸ ἀκατανόητον καὶ βλαβερὸν, φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀκατανόητον, διὰ παίους δὲ λόγους ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀρμόδιον νὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὄρον θέλομεν ἐξηγήσῃ τοῦτο παρευθῆς.

Δὲν νομιζόμεν ὀφρῶνιμον ὅτι ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς πρέπει νὰ θεωρηθῆται ἠθικῶς ὑπόλογος, ἐάν ἀνταποκριτῆς αὐτῆς ἔγραψε πλημμελῆ ἢ μὴ ὀρθὴν γνώμην, ὡς ἐπίσης δὲν πρέπει ν' ἀποδίδῃται εἰς αὐτὴν ὁ ἔπαινος, ἐάν τοιοῦτός τις διὰ τοῦ ὀργανοῦ τῆς ἐξέφερε τὴν ὀρθότεραν γνώμην. Οὐδέ φρονούμεν ὅτι εἶνε ὀρθὸν ἢ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς νὰ δεσμεύῃ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτῆς, διότι ἔγομεν ὡς ἀρχὴν ἡμῶν, καὶ τοιαύτην ἀρχὴν πιστεύομεν, ἔχουσι πάντες οἱ ἐλεύθερα φρονούντες, ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκφράσῃ τὰ φρο-

νήματα αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν ἀναγνώστην μὲ τὰς ἰδίας ἐαυτῆς κρίσεις, ὡσάκτις δὲν ἐγκρίνη γνώμην τινα ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, διότι δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι σκέπτεται ὀρθότερον καὶ σφωτέρον παντὸς ἄλλου.

Οὐκ ὀλίγον δ' ἀδικεῖ ὁ «ἀνώνυμος» τοὺς ἀναγνώστας τῶν κυπριακῶν ἐφημερίδων, φανταζόμενος αὐτοὺς, ὡς μὴ δυναμένους νὰ ἐκλέξωσι καὶ παραλεχθῶσι τὴν ὀρθὴν γνώμην καὶ ἀπορρίψωσι τὴν σφαλερὰν, ἐτι δ' ὡς ἔχοντες χρεῖαν νὰ φωτισθῶσι, ἐκ τοῦ κυπριακοῦ τύπου καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ σχηματίσωσιν ἰδέας!, ἐνῶ πράγματι ἡ ἐφημεριδογραφία ἐν Κύπρῳ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἐρμηνεὺς τῶν φρονημάτων τοῦ λαοῦ, οὐτινος προασπίζει τὰ συμφέροντα.

Δέον προσέτι νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ «ἀνωνώμου» ὅτι, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ὄρος δὲν ἀπαντᾷ ἐν εὐδενὶ ἑλληνικῷ φύλλῳ, εἶνε ξένος, οὐδαμῶς ἐφαρμοζόμενος ὑπὲρ Ἑλλήνων καὶ ἐπ' Ἑλλήνων.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Δημοτικοὶ Σύμβουλοι διὰ τὸ νέον ἔτος ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ν. Ρώσος, Νικόλαος Ι. Δημητρίου, Σοφοκλῆς Νικολαΐδης, Αντώνιος Μανουβάνης καὶ Γιουστὺρ Ζιά. Αὐριοὶ γενήσεται ἡ ἐκλογή τοῦ Δημάρχου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐχρυσεν καιρὸν χεῖμερινόν, τὴν δ' ἐσπέρην τῆς χθὲς ἐδρεξεν οὐκ ὀλίγον. Αἱ βροχαὶ εἰς τοιαύτην ἐποχὴν θεωροῦνται λίαν εὐεργετικαὶ διὰ τὰ σπαρτά.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλευσαν ἐνταῦθα ἀμφότερα τὰ ἀστριακά ἀτμόπλοια, τὴν δ' ἐπιοῦσαν τετάρτην τὸ γαλλικὸν «Niger». Διὰ τοῦ εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον ἀποπλεύσαντος ἀστριακοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Ἰόππην 315 προσκυνηταί.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Ἄνασσα ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ περὶ ἐπιβολῆς βαρέος δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἀγέλων ψήφισμα τοῦ κ. Α. Λιασιδίου.

Διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν τρίτην ὁ κ. Οὐεφαλς Ρίχτερ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του, ἔπως ἐνεργήσῃ ἱστοριογραφικὰ ἀνασκαφὰς ἐν Ταμασῶν. Καθὰ δὲ γράφει ἡ «Νέα Ἡμέρα», ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προστήγγεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν κ. Ρίχτερ 25.000 μάρκας ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου αὐτοῦ ταμείου. Ὁ εἰρημένος ἀρχαιολόγος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ ἐξῆ, ὡς γράφουσι τὰ βιενναῖα φύλλα, κρτικιστὴν, συντροφεὺν τὴν κυρίαν

Ὀνεφαλς, ἥτις, λόγῳ ἀρχαιολογικῆς παιδείσεως καὶ δραστηριότητος, οὐδαμῶς ὑπολείπεται τοῦ συζύγου τῆς.

Διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου ἀφίκοντο ἐπίσης ὁ λόρδος Encombe, ὁστις ξενίζεται παρὰ τῷ Διοικητῇ, ὁ ρώσος στρατηγὸς Alexis Neidhardt, Conseiller privé, περὶ οὗ ἐσφαλμένως ἔγραψεν ὅτι εἶνε μέγας δούξ, ἐπισκεφθεὶς τὴν Λευκωσίαν καὶ ἀναχωρήσας τὴν ἐπαύριον διὰ τοῦ γαλλικοῦ, δύο γερμανοὶ καθηγηταί, ὁ Dr Floericke, ἐμπειστευμένος μὲ ἐπιστημονικὴν ἐντολήν, καὶ ἄλλος τις, ὁ ὅποιος ἀγοράζει ἐρπετὰ, πτηνὰ καὶ τὰ παρόμοια.

Τὴν 16 Ἀπριλίου ἀναμένεται ἐκτακτον ἀστριακὸν ἀτμόπλοιο, οὗ ἐπιβαίνουντι γερμανοὶ φιλόσοφοι.

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Μαχαιράδος κ. Χαρίτων ἀνεχώρησεν τὴν παρελθούσαν τρίτην διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου «Ἐκτορος», κατευθυνόμενος εἰς Ρωσίαν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομησεως τῆς ἀποτεφρωθείσης Μονῆς. Ἡ Α. Π. συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ἱερομονάχου Νεοφύτου, Ἀγιοταφίτου, ὅστις θέλει ἐκτελεῖν καθήκοντα ἐρμηνεύς.

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιο «Φουρτοῦνα» καταπλεύσαν ἐνταῦθα τὴν χθὲς πέμπτην ἀνεχώρησε σημερον εἰς Συρίαν. Δι' αὐτοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Φ. Στέντ μετὰ τῆς συζύγου του.

Θρασιεὶα λωποδυσία ἐγένετο τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, καθ' ἣν ὡραν ἐπιβιβάζοντο οἱ χάριν προσκυνημάτων ἀπερχόμενοι εἰς Ἱεροσόλυμα χωρικοί. Ὁ Εὐθύμιος Χριστοδούλου ἐκ Λειβαδιῶν ἐντρυφήλειτο νὰ κατευθώσῃ μερικὸς συγγενεὶς του, ὅτε καὶ εὐρέθη αἵρνης, ἀνευ ὠρολογίου, ὅπερ καθὰ εἶτα ἐν τῷ πραιματοδικεῖῳ ἀπεδείχθη ὑπεξῆρε Χριστόφορος τις Χριστοδούλου Βούρκα ἐκ Λάονακος. Ὁ κατηγορηθεὶς ἠρνήθη τὴν ἐνοχλήν του, εἰπὼν ἅμα ὅτι ὁ κατηγορὸς ἔτρεφε κατ' αὐτοῦ πάθος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνῶ ὁ πρῶτος κατέθηκεν ἐνόρκως ὅτι ὁ ἥρωσ τῷ ἦτο πάντη ἀγνωστος. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

Προσεχῶς θέλει ἐκδοθῆ ὑπὸ τῆς εὐπαιδείτου διευθυντρίας τοῦ Παρθενωγαγείου Λεμητσῶ δασποσύνης Π. Λαζιάδου «Περιγραφή ἀρχαίων ἡθῶν, ἔθιμων καὶ παραδόσεων καὶ διαφορῶν τοπιῶν ἐν Κύπρῳ μετὰ 10 σχετικῶν εἰκόνων καὶ πολλῶν εἰδήσεων περὶ τοῦ οἰκιακοῦ καὶ ἀγροτικοῦ βίου.»

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνιστᾷ παντὶ φιλομουσῶ, συσδρομῆται δὲ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν περὶ ὡραν 2αν ἐθωινήν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν ἀγαθὸς καὶ ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης ὁ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, καταλιπὼν εἰς βαθὺ ἄλγος συζυγον καὶ τέσσαρα τέκνα.

Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο αὐθημερῶν περὶ ὡραν 4ην μ. μ. ἐν τῷ ναῷ Ἁγίου Λαζάρου, ἐνθα ὁ μακαρίτης ἐχρημάτισεν ὡς Ἱεροφάντης ἐπὶ τριακοντα καὶ ἑκτῶ ὀλοκλήρα εἴη.

Ἐπὲρ τῶν βαρυνθησάντων συγγενῶν τοῦ ἀποθανόντος Χριστοφόρου ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν παραμυθίαν, ὑπὲρ δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεόμεθα ὅπως κατατάξῃ αὐτὴν ὁ ὕψιστος ἐν χώρᾳ δικαίων καὶ εὐσεβῶν!

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ (Συνεχεῖα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Παρόμοιοι, λέγει, εἰσὶν οἱ τριούτοι πατέρες ἐκείνοις, εἰ διὰ μὲν τὸ ὑπόδημα μέλει αὐτοῖς, διὰ δὲ τὸν πόδα τῶν ἀμεριμνώσι. Περιττὸν θεωρῶ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν τῷ ζητήματι τοῦτο, ὅπερ πάντες νοεῖτε καὶ πάντες σκέπτεσθε καὶ πάντες περὶ αὐτοῦ μεριμνάτε. Τοῦτο μόνον δέον νὰ ἐπαναλάβω διὸ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν αἱ μαθήσεις, αἱ διηγήσεις, αἱ γινώσεις ἐναποτυποῦνται εὐκολώτατα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, ὡς αἱ σφραγίδες ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν κηρίων. Καὶ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὀφείλομεν νὰ παραινῶμεν τὰς τροφούς καὶ ἐπομένως τὰς μητέρας, τὰς μητριὰς, τὰς μάμμιας κλπ. τὰς πληθύνουσας τοῖς παισίν, ἵνα μὴ τὰς τυχαίας διηγήσεις λέγωσιν αὐτοῖς καὶ πληρῶσιν οὕτω τὸν νοῦν αὐτῶν ἀνοίας καὶ διαφορᾶς. Σπουδαίαν ἀγωγὴν καὶ νόμιμον παιδείαν δέον ἵνα διδάσκωμεν τοὺς παῖδας διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἡμῖν καὶ τῇ πατρίδι ἐν τῷ μέλλοντι. Ἄλλως δὲν εὐρίσκομεν τέκνα· κεκτημένα ἄλλο τι ἢ υἱοὺς καὶ κληρονόμους καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μὴ ἀναμένη τις παρ' αὐτῶν τι.

Ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἑρμηδικὴν ἡλικίαν καὶ ἐνταῦθα γίνεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμαλώτερον, συναναπτυσσόμενον καὶ τοῦ λογικοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἐγγίζοντος τῆς ἡλικίας, καθ' ἣν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ὄριμανσίν πως αὐτοῦ καὶ τὸ κριτικὸν τῆς ψυχῆς ἀρχεταί· ἐγειρόμενον δικαστῆς τῶν ἄλλων αὐτῆς δυνάμεων, τοῦ φανταστικοῦ μὲν ἀρχομένου νὰ ἀποβάλλῃ τὰς ψευδεῖς καὶ φασματώδεις ἐσθητάς αὐτοῦ, τοῦ μνημονικοῦ ἐκλέγοντός πως καὶ τηροῦντος τὰ ὠφέλιμώτερα, τοῦ προσεκτικοῦ παραγκωνίζοντος τὸν παιγνιώδη κόσμον αὐτοῦ καὶ προσκολλώμενον εἰς σπουδαιότερα

καὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν δυνάμεων ἐπίσης. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην σιδηροῦ κρικού δεῖται ὁ γονεὺς ἵνα χαλιναγωγῆσῃ τὰς ὀρμητικὰς καὶ ἀποτόμους στάσεις τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐκ τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης ἐρμηδικῆς ἡλικίας μετὰ πόνου ἀφικνεῖται ὁ ἄνθρωπος μέχρι τοῦ 20 καὶ 21 ἔτους εἰς τὴν ὀργῶσαν νεανικὴν ἡλικίαν, φθάνουσαν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν ἀσπραλέστερην ταύτην νεανικὴν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος ἴσταται ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς ἢ ὡς ὁ διὰ κόπου συγκεχυμένον ἀνωφρὲς ἢ κλίμακα διανύσας καὶ ἀνάβας, μᾶλλον δὲ οἶονεὶ ὁ ἐκ λάκκων ἢ κρημνῶδους καὶ τραχέος τόπου μετὰ πολλὴν χρόνον διασωθεῖς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἰσταται, θεᾶται περιέρχους βλέμμασι τὸν κόσμον οἶονεὶ ξένας χώρας τὸ πρῶτον ἐπισκέπτεται, ξένας ιδιότητος αἰσθάνεται, ξένα πάντα καὶ περίεργα εἰς αὐτόν. Ἀποπειρᾶται, δοκιμάζει νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' ἐκλέγει, κρίνει, προσέχει, φαντάζεται, ἐνθυμεῖται. Θέλει τέλος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον, ἐν τούτοις ὁμως εἰσέρχεται εἰς τὴν καιλὰδα τοῦ κοσμικοῦ τούτου κλαυθμῶδους πλήρης εὐχαριστήσεως καὶ χαρᾶς καὶ περβικισμένος ὑπὸ τῶν τερψιδιωτέρων αἰσθημάτων καὶ ἐκεῖ ταλανίζεται λίαν τολμηρῶς μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν νεανικὴν ταύτην ἡλικίαν γίνονται αἱ τολμηρότεροι ἀποφάσεις συνήθως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁρμᾶ κατὰ τῶν ἐπικίνδυνωδεστέρων ἀντικειμένων. Ἡ ἀμίλλα, ὁ ζήλος, ὁ συναγωνισμὸς ἐνταῦθα ἀρχονται ἐξερχόμενα, ἐγγίζοντος τοῦ κατλασμοῦ αὐτῶν. Ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης τὸν ὑποβάλλει εἰς τὰς τολμηροτέρας πράξεις καὶ ὁ ὄργασμος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κατὰ ταύτην ὑπερτεροῦσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε πολλάκις ὁπισθοδρομοῦντος τοῦ κριτικοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὑποκίπτει σκετικῶς εἰς τὰ μεγαλήτερα ἐγκλήματα. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὁμως συνέβησαν καὶ τὰ μεγαλήτερα κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὑπεράσπισις τῆς πατρίδος καὶ ἐν γένει ὁ ἄνθρωπος τότε ἀποσπᾶται ἐλευθέρως ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων καὶ γινόμενος ἀνεξάρτητος πράττει ὅτι ἂν ὑπαγορεύῃ αὐτῷ ἡ κτηθεῖσα ἀγωγή καὶ ἡ τῆς ψυχῆς ἡθικότης. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ πατρικὴ ἀρωγὴ καὶ συνέχισις τῆς κηδεμονίας τοῦ τέκνου δὲν πρέπει νὰ λείπῃ, εἰ δυνατὸν, τότε γιγνομένης ἐπαισητοτέρας αὐτῷ τῆς ὠφελείας τῆς πατρικῆς νοουθεσίας καὶ ἀρωγῆς, ὑπαρχούσης. Ἡ εὐαισθησία κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐστὶν ἀνεπτυγμένη μᾶλλον καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων γίνεται εὐχερέστερον ὥστε διὰ τῆς μουσικῆς λ. χ. ἐξωθεῖται γενναίως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον, ὃν ἄλλοτε πτοεῖται καὶ τρίμει. Ἡ λεπτότης δὲ τῶν αἰσθημάτων τούτων τότε μόνον διακρίνεται ἐπὶ σπουδαιότερα καὶ ὁ ἄνθρωπος

εγγίζων εις την ανδρικήν ηλικίαν παρατάσει εαυτόν απέναντι του κόσμου μετά των άλλων κτισμάτων και λασμάτων οριστικώς και μετά θετικής αποράσεως. Και κατά τὸ τρίτον πλέον ανδρόνται και τότε μάλλον, τότε εστιν ἀληθής βασιλεύς των επί γῆς δημιουργημάτων του Πλάτωνος. Τότε κατά τὴν ανδρικήν ηλικίαν εστι κύριος του κόσμου, τότε δύναται να κάμη ἀληθῆ χρῆσιν των ἐν τῷ κόσμῳ και τότε τέλος φαίνεται τελεία και ἀληθῆς εἰκὼν του Θεοῦ.

Κατά τὴν ανδρικήν ηλικίαν ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐνώπιον του Θεοῦ. Κατά τὴν ανδρικήν ηλικίαν ἠσθάνθη τὴν ἀμαρτίαν και κατά τὴν ανδρικήν ηλικίαν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἐθεράπευσεν αὐτήν, παθῶν και ἀναστὰς γάρνι τῆς σωτηρίας του ἀνθρώπου. Ἡ ηλικία αὕτη εστὶ τὸ μεταίχιμον τῆς παρελθούσης ζωῆς ηλικίας τῆς νεότητος και τῆς χαλαρᾶς του γῆρατος. Ἡ ηλικία αὕτη εστὶν ἡ μεσημβρία, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἡμέρας του ἀνθρώπου. Ἡ κορυφή του ὄρους ἐφ' οὗ ἀναβαίνων ὁ ἄνθρωπος ἀρχεται βαθμηδὼν καταπίπτων. Ἡ ανδρική ηλικία εστὶ τέλος ἡ ἀκμή των τε σωματικῶν και ψυχικῶν δυνάμεων του ἀνθρώπου. Ὅ,τι μέγα ἐπραξεν, ὅ,τι κατώρθωσε τὸ ἐπέτυχε κατά τὴν ανδρικήν ηλικίαν. Ὅστε ὀφείλομεν τῆς ηλικίας ταύτης τὴν ιδιότητα και τὴν δύναμιν να γνωρίζωμεν, ἵνα μὴ εἴμεθα ζῆνοι ἐνώπιον αὐτῆς και ἀδικῶμεν ἐκ αὐτοῦς Πέραν ταύτης ληρούσης τὸ 50ὸν ἢ και 60ὸν πολλάκις ὁ ἄνθρωπος καταπίπτει σωματικῶς και συγγρόνως ψυχικῶς και ἐπανίρχεται ἐκ παραλλήλου τῆ παιδικῆς ηλικίας, χαλαρομένων των ψυχικῶν δυνάμεων και ἡ ἐχρυσῶν ἑτέραν ἢ τῆς παιδικῆς ηλικίας ιδιότητα. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται καλίμπαις και ἀπολήγει εἰς του τάφου τὸ μηδέν, καθ' ὃ τὴν πρὸ του αὐτοῦ συλληφθῆναι ἐν τῆ τῆς γυναικὸς μήτρα.

Ἰδοὺ αἱ ἐπτὰ ηλικίαι, ἃς ὁ Θεὸς ἐδώρησε τῷ ἀνθρώπῳ, ἵνα συνοδεύσων αὐτὸν κατά τὰ ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν τῷ κόσμῳ και τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδοὺ και ἡ σκιαγραφία αὐτῶν και ἰδία τῆς παιδικῆς ηλικίας. Ἐάν δ' ἡμεῖς λάβωμεν τὴν εὐδαιμόνα τύχην να περιποιηθῶμεν, ὡς εἶπον, εαυτοὺς κατά τὸ χρονικὸν διάστημα των εἰρημένων ηλικιῶν, ἵαν αἱ πόλεις, αἱ κῶμαι ἡμῶν προικισθῶσι δι' ἀνθρώπων, ὠρελουμένων ἐκ των περιεχομένων των ηλικιῶν τούτων, ἵαν τέλος ἡ πατρίς ἀποκτήσῃ τοιαῦτα τέκνα ὑγιᾶ τὸ τε σῶμα και τὴν ψυχὴν, τότε πάντες ἐσομεθα εὐδαιμόνες ὄντως και ἱκανοὶ φέρειν ἐπαξίως τὴν παρ' ἡμῖν του Πλάστου ἱερὰν εἰκόνα. Καθότι, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἔσχε τὴν ἀξιοπρεπεστέραν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀφοῦ προωρίσθη ὑπὸ του Θεοῦ βασιλεύς τῆς κτίσεως, ἀφοῦ κέκτηται τὴν μεγάλην ἐλευθερίαν, ἣν οὐδεὶς των ἐν τῷ κόσμῳ, διατὶ να μὴ ἐξουσίη τῆς λαμπροτάτης αὐτοῦ θέσεως τα προνόμια ταῦτα; Διατὶ να μὴ θελήσῃ να εἶνε πράγματι βασιλεύς των ἐν τῷ κόσμῳ; Διατὶ τέλος ν' ἀμαυροῖ και να ἐκπίπτῃ τῆς ὠραιοτάτης αὐτοῦ εἰκόνας; Απωλείσαμεν τὸν Παραδείσον διὰ του Ἀδάμ; Ἰδοὺ αὐτὸς ἀνεκτήσαμεν αὐτὸν διὰ του Θεάνθρωπου Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐκ του ὕψους τῆς θείας δόξης ἐκτοτε ἐξεπέσαμεν διὰ του Ἐωσφόρου; Ἄλλ' ἰδοὺ αὐτὸς ἡμᾶς δυνάμενος συναναδῆναι εἰς τὴν ἐνδοξον ἐκείνην ἀνωτάτην βαθμίδα. Ἐστερήθημεν, ἀπωλείσαμεν τὴν ἡδύτητα του καρποῦ ἐκείνου; Πλὴν ἰδοὺ πάλιν γευόμεθα. Ἐδιώχθημεν τέλος πάντων ἐκ του Παραδείσου ἢ ἐκλείσθη ἡμῖν ἡ μεγάλη ἐκείνη τῆς εὐδαιμονίας θύρα; Ἄλλ' ἰδοὺ αὐτὸς ἡνέωκται ἡμῖν τα ἐπουράνια! Ἰδοὺ θεώμεθα τὴν λαμπροτάτην ἐκείνην δόξαν. Ἰδοὺ αἰσθανόμεθα τὴν θειοτάτην ἐκείνην χάραν. Ἰδοὺ τέλος τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς μακαρίας ἐκείνης εὐδαιμονίας, του Παραδείσου, ὑποχωρήσαντα ἐπὶ τῆ ἀστραπιαία ἐμφανίσει του δι' ἡμᾶς τὸν Ἄδην σκυλεύσαντος. Καὶ λοιπὸν ὁ Παραδείσος, ἡ αἰώνιος μακαριότης ἵσταται ἐνώπιον ἡμῶν. Δυνάμεθα να εἰσπηδήσωμεν, δυνάμεθα να εἰσελθῶμεν. Ἄλλὰ μόνοι; διὰ τῆς σωματικῆς ἡμῶν δυνάμεως; ὄχι. Διὰ τῆς ἀνεξάντλητου ἰσχύος των ἀρετῶν των, κατά τὰς εἰρημένες ηλικίας του ἀνθρώπου κτωμένων, ἐν αἷς διαπρέπει μᾶλλον ἡ ὑψηλοτέρα, ἡ ἱερωτέρα, ἡ ἐπιπρωτέρα, ἡ ποθεινοτέρα, ἡ ὠραιοτέρα, ἡ εὐκλεσετέρα, ἡ περιεκτικωτέρα τέλος, ἡ Ἀγάπη τῆς Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος! Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος ἐπαναλαμβάνω εστὶν ἡ αἰωνία χάρα, ἡ ἀτελεύτητος ἀπόλαυσις, ἡ οὐρανία εὐδαιμονία του Οὐρανοῦ και του Παραδείσου!

Τέλος.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΑΝΑΚΛΑΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Αἱ θεωρίαι περὶ ἡλεκτρισμοῦ του περιωύμου ἄγγελου φυσικοῦ Maxwell ὁσημέραι ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς διὰ νέων θαυμασιῶν πειραμάτων. Μετά τὰς ὠραιοτάς ἀνακαλύψεις του ἐν Βόννη καθηγητοῦ Hertz, των ἐν Ἀμερικῇ Tesla και Lodge, ἀνευρίσκειται εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ ἡ περιγραφή νέων καταπληκτικῶν πειραμάτων του ἐν Παρισίοις περιωύμου φυσιοδίδου d' Arsonval δι' ὧν ἀποδεικνύονται, ὅτι ἂν κυματοειδῆ ρεύματα ὑψίστης τάσεως και τρισχιλίων δονήσεων κατα δευτερόλεπτον εἶνε κεραυνοβόλα ἐπιφέροντα ἐν ἀκαιρῇ τον θάνατον, ρεύματα τοιαῦτα διπλάσια ἢ και τριπλάσια διαβιβαζόμενα διὰ του ἀνθρώπινου σώματος οὐδεμίαν ἀκαλύτως αἰσθήσιν παύουσι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Βερολίῳ ἐξακολουθεῖ ἡ συστηματικὴ ἐπιζήτησις τῆς ρωσικῆς φιλικίας. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος παραστὰς εἰς ἄριστον ἐν τῷ στρατῶνι του ἀριερωμένου εἰς τὸν Τσάρων συντάγματος προέπιε θερμῶς ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου του Γ'. Ὁ Ρώσος πρεσβευτῆς ἀντιπροέπιεν ὑπὲρ του αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν του συντάγματος ὁ αὐτοκράτωρ παρατηρήσας ρώσον τινα στρατηγόν, ἐπλησίασεν ἐφιππος, ἐκυφεν, ἐσφιξεν ἐπανειλημμένως τὴν χεῖρά του και συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ διὰ μακρῶν. Καὶ εἰς τὰ φιλοφρονήματα μὲν ταῦτα, δὲ, πρέπει βεβαίως να ἀπονέμηται ἀμετρος σημασία. Ἄλλὰ δὲν εἶνε ἀμοιρος πολιτικῆς σπουδαιότητος ἡ εἰδησις τῆς «Ἐφ. τῆς Κολωνίας», καθ' ἣν ὁ ἐν Πετροῦπολει γερμανός πρεσβευτῆς στρατηγός Βερδερ ἡ ψυχὴ των ἐνεργειῶν ὑπὲρ προσεγγίσεως τῆς Ρωσίας πρὸς τὰς ἄλλας δύο αὐτοκρατορίας, πρόκειται να κατέλθῃ προσεχῶς ἐπὶ ἀδεία εἰς Βιέννην. Ὅπως δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας αἱ σχέσεις Γερμανίας και Ρωσίας ἐβελτιώθησαν ἐπαισθητῶς. Τὰ ρωσικὰ φύλλα χαιρετίζουσι συμπαθῶς τὴν ἐπιψηφίσιν τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης ὑπὸ του γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Τὰ «Νέα» γράφουσι: «Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδέχθη ἐν τῷ ζητήματι, τούτῳ πολιτικὸς ἀνὴρ πρώτης τάξεως. Συνδιηλλάγη πρὸς τὸν Βισμαρκ και ἠσπάλισε τὴν ὑποστήρισίν του, ἐμελέτησε τὴν συνθήκην ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις, κατέστησε δὲ δὴλην τὴν σημασίαν αὐτῆς εἰς τὴν χώραν. Οὐδὲν ἄλλο ἐγγεῖρημα του νεαροῦ αὐτοκράτορος ἐπέτυχεν ἐξ ἴσου λαμπρῶς, ἢ ἡ ἰσχυρὴ αὕτη τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, δέον να χαιρετισθῇ συμπαθῶς, διότι ἄγει πρὸς τὴν ἀδελφωσίν των λαῶν ἐπὶ του οικονομικοῦ ἐδάφους.»

—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βελιγραδίου εἰς τὸν Παρισιανὸν Φιγαρώ ὅτι πάντων των ἐν Σερβίᾳ κομμάτων αἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπιθυμοῦσι ν' ἀπέλθῃ ὅτι τάχιον ὁ Μιλάνος, ἵνα ἐπανελθῶσι τὰ πράγματα εἰς τὴν κανονικὴν τροχιάν. Δέγεται ὅτι ὑπουργός των ἐσωτερικῶν θὰ διορισθῇ ὁ εὐσταθῆς Ρέβαρατε.

—Τῆς κυριθιακῆς διώρυγος συνεπεῖα παραπόνων συνῆλθε τὴν 1ην μαρτίου τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅπως ἐλαττώσῃ τὰ διόδια και καταστήσῃ οὕτω προσιτῆ εἰς πάντα τὰ πλοῖα τὴν ἐκ τῆς διώρυγος διέλευσίν των.

—Ὁ «Χρόνος» του Λονδίνου μεταγράφων τὴν πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς των ὁμολογιούχων ἀπάντησιν του κ. Τρικούπη, παρατηρεῖ ἐν προομιῳ ὅτι «ἀφοῦ αἱ τέως ὑπάρχουσαι ἐγγυήσεις ἤρθσαν ἐκ του μέσου μετὰ ψυχικῆς

γαλήνης, νοεῖται ἵκοθεν ὅτι παραπλησιασάσθαι δὲν θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τοὺς ὁμολογιούχους, οἵτινες δικαιούνται να λάβωσι βελτίονας ἐν τῷ μέλλοντι ἐγγυήσεις.

—Ὁ δὲ «Οἰκονομολόγος» του Φραγκφορτίου γράφει. «Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργός ἀρνείται διαρρηδὴν πᾶσαν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους παραχώρησιν φαίνεται δὲ ἐκ τῆς ἀποκρίσεως του ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει διάθεσιν να ἔλθῃ εἰς περαιτέρω διαπραγματεύσεις. Ἡ δὲ «Νέα Ἐφ. τῆς Κολωνίας» λέγει ὅτι ἡ ἀπάντησις του κ. Τρικούπη εἶνε καθ' ὅλα ἀνοούσιος.

—Καὶ εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις γρηματιστικὸς κύκλους δὲν ἐνεποίησεν εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἡ ἀπάντησις του κ. Τρικούπη «Κάλλιον θὰ ἐπραττεν ὁ κ. Τρικούπης (γράφει) ἡ «Οἰκονομικὴ Ἑβδομάς» ἂν ἤρνετο διαρρηδὴν κατ' ἐμὲτα παρρησίας πᾶσαν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους διαπραγματεύσιν, ἀφοῦ δὲν εἶνε διατεθειμένος να ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς δικαίας τούτων διεδικήσεις.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τεργέστης τὰ ἀτμόπλοια του Λέυδ «Ἡλέκτρα» και «Ὠρίων» συνεκρούσθησαν παρὰ τὴν νῆσον Πόρερ ἐν Πόλα. Εἰς ναύτης ἐφορευθῆ και 3 ἐτραυματίσθησαν ἐκ του πληρώματος τῆς «Ἡλέκτρας». Αἱ ζημιαὶ ἀνέρχονται εἰς 100,000 φλωρίνια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολίνον 16 Μαρτίου.—Ἡ βουλή ἐψήφισεν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν ἐμπορικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Γερμανίας και Ρωσίας.

Καίρον 17.—Ὁ διπλωματικὸς πρέκτωρ τῆς Γαλλίας κ. Ρεβερώ διεμαρτυρήθη κατὰ του μελετωμένου σχεδίου περὶ τροπῆς του ἠγενομένου δημοσίου χρέους τῆς Ἀγγλίας.

Βελιγραδίον 19.—Ἡ ἱερὰ σύνοδος τῆς Σερβίας ἐκήρυξεν ἄκυρον τὸ δικαζύγιον του πρώην βασιλέως τῆς Σερβίας Μιλάνου και τῆς βασιλείσεως Ναταλίας.

Λονδίνον 20.—Κατὰ τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἡ Ρωσία ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν, ὅτι θὰ διέκοπτε τὰς σχέσεις τῆς πρὸς τὴν Σερβίαν ἐάν ὁ πρώην βασιλεύς Μιλάνω ἐπέμενε να διαμῆνῃ ἐν Βελιγραδίῳ.

Σόφια 21.—Σέρβοι τελωνοφύλακες ἐπιπροβόλησαν κατὰ χωρικῶν βουλγαρικῶν φνεύσαντες, ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Σάντανδερ 22.—Κατὰ τὴν ἀνέγκωσιν ἐκ τῆς θαλάσσης των λειψάνων ἀτμοπλοίου τινὸς με φορτίον δυναμιτιδος, ὅπερ εἶχε βυθισθῆ κατὰ τὸν παρελθόντα σεπτέμβριον μετ' ἐπέλθεσαν ἐκρηξίν, ἐπῆλθε και δευτέρα ἐκρηξίς, ἣς ἐνεκο ἐφρονεῖθησαν μὲν 10, ἐτραυματίσθησαν δὲ 22.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τὰ σκεύη τῆς τραπέζης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας φυλάσσονται ἐν Windsor Castle καὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑπολογίζεται εἰς 2,000,000 λίρων στερλίνων. Τὰ χρυσὰ σκεύη, τὰ γυαλίνα ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Δ' ἀρκοῦσι διὰ 130 πρῶτα. Τὸ δοχεῖον, ἐν ᾧ διατηρεῖται ἄρσενος ὁ καρπυνίτης, δύναται νὰ περιλάβῃ δύο ἀνδράς. Πολλὰ τῶν σκευῶν χρυσοδοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας Ἐλισάβετ, ἀλλὰ ἐστράφησαν ἐξ Ἰνδίας, Βιρμας καὶ Κίνας καὶ ἐν κούπελλον, λεπτοτάτης καὶ λαμπρῆς ἐργασίας, ἀνήκον εἰς Κρόλον τὸν 18' βασιλέα τῆς Σουηδίας. Ἐκ τῶν ἐπιτραπέζιων κοσμημάτων διακρίνεται πρὸ πάντων ὁ χρυσοῦς τῶν, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 40,000 λίρ. στερλ.

Κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ Πλινίου ὁ κολοσσὸς τῆς Ρόδου ἦτο μνημεῖον προκκοῦν τὸν θυμασμένον ὄλου τοῦ κόσμου. Ρῥῶδις τις καλλιτέχνης ὀνόματι Χάρης, μαθητὴς τοῦ περιφήμου γλύπτου Λυσίππου, λέγεται ὅτι κατεσκευάσεν αὐτὸν ἐν τῷ δωδεκαεταίῳ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ ἦν κατ' ἄλλους μὲν 110, κατ' ἄλλους δὲ 150 πρῶτων. Μετὰ πρῆλυσιν ὅμως πενήτην καὶ ἐξ ἐτῶν κατέπεσεν ἐνεκὰ μεγάλου τινὸς σεισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἐξηκολούθου νὰ τὸν θυμαζῶσι καὶ νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς ἐν τῶν ἐπὶ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Αἱ χεῖρες τοῦ ἦσαν κολοσσιῶτι καὶ οἱ δάκτυλοι μεγαλύτεροι τῶν συνήθων ἀγαλμάτων. Οὐδεὶς εἶχε τομῆσιν ἢ ἀνορθώσῃ πάλιν τὸν μέγαν τοῦτον ὄγκον, ὅστις ἔμεινεν οὕτως καίμενος ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ ἐπὶ 900 ἔτη, ἕως οὗ τῷ 672 μ. χ. ἦλθον οἱ Ἀραβεῖς, κατέκτεσαν τὴν νῆσον καὶ κατέταμον τὸν κολοσσὸν εἰς μικρὰ τμήματα, ὅπως χρησιμοποίησιν τὸ μέταλλον, ἐξ οὗ ἦτο κατεσκευασμένοι. Ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν εἰς τὸ ὅτι 900 κάμηλοι ἀπηχτοῦντο πρὸς μεταφοράν τῶν τμημάτων καὶ ὅτι τὸ φορτίον μίξις ἐκάστη αὐτῶν ἦτο ἴσον πρὸς 500 ὀκάδας. Ἐκ τούτου ἔπειτα ὅτι τὸ ὄλικόν βάρος τοῦ κολοσσοῦ συνεποσοῦτο εἰς 450,000 ὀκάδας. Ἡ ἐπιχειροῦσα γνώμη, ὅτι ὁ κολοσσὸς ἵστατο εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ διέλθωσιν ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ πλοῖα μὲ ἀναπαταμένα ἱστία, θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ὡς ἰσραληνική.

Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ χειρουργία ὄσων καὶ ἀνεπιθύμητων, ταχέως καὶ παρευθὺς σχεδὸν ἐξαφανίζονται καὶ ἀπολλύονται πρὸ τῆς μεγάλης ἀκρίβειας τῆς ἀληθείας.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μεταφράσιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. VI. ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ I.

— Αἱ γυμναστικαὶ τῶν συμμάχων χορηγίαι καὶ πάλιν, φαίνεται μοι, βραδύνουσι; — Οὕτω συμβαίνει, ἐκ συνήθειας πάντοτε, Μεγαλειότατε. — Καὶ τότε... — Οἱ στρατιῶται λιποτακτοῦσιν, ἡ αὐλή ἐκρίθει τὰ ἄδικα παράνομά της, καὶ ὁ λαὸς δὲν δύναται πλέον νὰ ὑποστῇ τοὺς φόρους. — Ἀλλοίμονον! ἀνάγκη ὅμως νὰ τοὺς ὑποστῇ. — Καὶ ἐγὼ λέγω τοῦτο, ἀλλ' ὁ λαὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατακρουαζέει καὶ ἐπαναστατεῖ. — Ἐχετε δίκαιον, ἀλλ' ὁ πόλεμος εἶχε ἐγγυεῖ ἡμῶν ἀπικλοῦμεθα ὑπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ γάλλοι

Σοφοὶ τινες γεωλόγοι ἐσυμπέρανε τὴν ἡλικίαν τῆς γῆς ἐπὶ τῇ βάσει περαιομάτων γενομένων ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς θερμότητος καὶ ἐπὶ τῆς πίεσεως, τῆς ἐπὶ βράχων τινῶν, εἰκάζει δὲ ὅτι ἡ ἡλικία τῆς γῆς ὡς πλανήτου εἶνε 24 ἑκατομμυρίων ἐτῶν!

Ἐφημερίς τις τῶν συμῶν γράφει ὅτι τὰ ἀρώματα τῶν ὀπωριῶν εἶνε τώρα τῆς μόδας εἰς τοὺς Παρισίους ἀντὶ τῶν ἀρωματῶν τῶν ἀνθέων. Μανθῆλια καὶ χειροκτῆτα ἀρωματίζονται μὲ οὐσίαν ἀπιδίων, ὀσμωσκηνίων καὶ βερυκόκκων.

Μία τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν τοῦ κόσμου εἶνε ἡ Μαίρη Γάρροτ, ἐκ Βαλτιμόρης, θυγάτηρ τοῦ ἐπικληθέντος βασιλέως τῶν σιδηροδρόμων εἶνε 38 ἐτῶν ἡλικίας μέσου ἀναστήματος, μετὰ τὴν ὄψιν, γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ κυανὰ ὀπίσθρα ἔχει δὲ καὶ περιουσίαν 100 ἑκατομμυρίων φράγκων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἀπέρχονται ἐκ ἐπιχειρήσεων.

Ποῖος τὴν θέλει διὰ σύζυγον;

- Δὲν μὲ λέγεις σὲ παρακαλῶ διατί πίνεις τόσο πολὺ;
- Θέλω φίλε μου νὰ πνίξω τὰς φροντίδας μου.
- Καὶ τὸ κατορθώνεις;
- Ὅχι δυστυχῶς, διότι φαίνεται ἔξωρουν νὰ κολυμβοῦν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐχομίσθησαν ἐσχάτως ἐξ Ἑλλάδος σάπωνες πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίδου.

Τὸ προϊόν τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐβραβεύθη εἰς ἀπάσας τὰς ἐκθέσεις, κατὰ τὴν τελευταίαν δ' ἐν Σικάγῳ ἐκθέσιν ἐλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

ἔχουσι κατασκόπους εἰς τὴν αὐλήν. Βεβαίως γνωρίζετε τοῦτο ὅμως, διότι σὰς ἀφερῶ.

— Ἀναμφιβόλως, ἀλλ' ἐάν οἱ γάλλοι ἔχουσι κατασκόπους, ἔχουσι καὶ ἡμεῖς τοὺς ἰδικούς μας, διὰ νὰ τοὺς κατασκοπεύωμεν. — Τότε γνωρίζετε τὸν πρῶτον αὐτὸν κατασκόπον. — Ὡς λέγετε, Μεγαλειότατε. — Δὲν θὰ τὸν συλλάβητε λοιπόν; — Ὁ Θεὸς σὺλάξῃ. Ἐάν τὸν συνελάβωμεν, ἄλλος τις θὰ τὸν ἀντικαθίστα, καὶ θὰ ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ἄλλως τε ἀφίοντες αὐτὸν ἐλευθέρου, ἔχουσι τὰς εἰδήσεις θεωρεῖν, ἐνῶ ἐάν τὸν φυλακίσωμεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ πληρῶνωμεν δι' αὐτάς. — Διὰ τίνας μέσου ἀποστέλλει ὁ κατασκόπος οὗτος τὴν ἀλληλογραφίαν του. — Διὰ τῶν ἀμαζήλων, Μεγαλειότατε. — Εἶνε ἀξιοπίστοι; — Μεγαλειότατε, τοὺς ἐξηγόρασα ἰδοὺ τί περὶ αὐτῶν δύναμαι νὰ σὰς εἶπω. — Πολὺ καλὰ, δούξ, μὴ λησμονήσῃτε νὰ εἶδῃ ποιήσῃτε τὸν προστατευμένον σας, δηλ. τὸν πρωτοδικαστὴν τῶν ἐγκληματιῶν, ὅτι αὐτὸν βραβεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνταῦθα περὶ τῆς ἐνείτην ὥραν. — Ὁ δούξ προσέκλινε καὶ ἀπεσώθη. — Κόμη, εἶπε τότε ὁ δὸν Ζουάν, ἀνευθυνόμενος πρὸς τὸν Βανκονσέλλα, ἐξηγήσόν μοι, ἐάν δύναται, διατί ἀρνεῖται τὴν χεῖρα τῆς Δικατορίνης, εἰς τὸν κλόν ἐκεῖνον Ἀδαῖδ' ὅστις τρεῖς

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἑλλησθιν ἀπέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίης, συστήσας δι' ἀμαζῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λάρνακος—Ἀμμοχώστων. Αἱ ἀμαζαὶ τοῦ κ. Ἐμφιετζίη δισκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεύτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν I. Δημητρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΜΒΗ ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΑΜΑΚΗ ΕΝ ΕΚΔΑΔ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.

ΕΠΙΛΕΞΙΜΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ. ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΙΠΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεγῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ ΕΛΑΡΙΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ. Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα. Τιμαὶ εὐθηνόταται

δι' αὐτὴν ἀληθινὴν λατρείαν; Ἡ μήπως καὶ ἡ ἀγαπητὴ Δικατορίνη ἀνθίσταται εἰς τοῦτο; — Μεγαλειότατε, ἀμφοτέρω ἐξ ἴσου ἀγαπῶνται, τὸ δὲ αἰσῆμα τοῦ ἔρωτος τῶν ἀνεπτύχθη πειριόθεν. Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὴν ἐνωσιν αὐτῶν μέγα τὸ πρόσκομα παρεμβάλλεται. — Μέγα τὸ πρόσκομα, λέγεις, πρότερον, κόμη, μὴ μεγαλοποιεῖς τὸ πρᾶγμα. Μὴ δύναμενος νὰ ἐνοήσῃς, ὡς ἐγὼ, τὸν διάπειρον ἔρωτα δύο καρδιῶν αἰτινες ἐπλάσθησαν ἢ μία διὰ τὴν ἄλλην, καὶ τὰς ὁποίας ἡ εἰσαρμένη ἀποχωρίζει, δὲν ἐστοχασθῆς ἴσως, ὁποῖαν εὐθύνην, ἀναλαμβάνεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, ὡς οἰκογενεάρχης, παρεμβάλλον πρόσκομα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν. Ὡ! ἐάν ὑπέρεες τὸ ἦμισυ μόνον ἐκεῖνου ὅπερ ἐγὼ ὑποφέρω, δεχόμενος τὴν θυσίαν ἣν ἡ Στέλλα ὑπέβαλεν εἰς ἐαυτὴν καὶ τὴν ὁποῖαν ὑφίσταται τώρα παρὰ τὴν θέλησιν μου, ἣ θελες σκερθθῇ ὠριμότερον περὶ τοῦ πρακτέου, πρὶν ἢ ὑποβίβῃς τοιαύτην τινὰ θυσίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν σου, καὶ εἰς τὸν γενναῖον Ἀδαῖδ, ὅστις τόσο τὴν ἀγαπᾷ. — Μεγαλειότατε, ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω ὅμιν τὰ αἴτια, ἵτινα μὲ ἠνάγκασαν νὰ λάβω ἀπόφασιν, ἣς αἱ συνέπειαι, ἐπιβαρύνουσι ἐπ' ἐμοῦ τόσο ἀλγεῖνως. — Ἀμφιβέλλω περὶ τούτου. Ἀλλὰ τέλος πάντων ποῖον εἶνε τὸ μέγα τοῦτο πρόσκομα, ποῖα αἴτια σὰς ἐμποδίζουσι ν' ἀρνηθῆτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν σας;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, πρὸς γρ. 20—23 τὸ καλόν. Κριθὴ, πρὸς γρ. 10—11. Ὁροβός, ἐντόπιος, πρὸς γρ. 24. Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν. Σταφίς μαύρη, πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκάν. Σταφίς β; α σ τ η, πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκάν. Βαμβακόσπορος, πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τῆς λίτραν. Βαμβάκι κ, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 1)2. Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν. Ἐλαιον, ἐξωτερικὸν πρὸς γρ. 16 τὴν λίτραν. Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16—17 ἡ λίτρα. Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον. Καφές, πρὸς γρ. 20—24 τὴν ὀκάν γοδρ. Ὁρούσιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον. Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν. Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1)2. Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρῶσα 182. Ὁ βίμβαξ, ἑ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαρὲ λαμπίδου ἠνείχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητριάς, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύναται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑποῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνη ἄκρα καθαριότης καὶ ἐκτακτὸς περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἰπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΝΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετα πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: ἐτικέτα, κέτα, κενυθῆ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικὰ, δηλωτικὰ Ἐλωνεῖου, διπλότυπα, φορτωτικὰ κλπ.

Λέγε, κόμη, δὲν εἶνε ὁ βασιλεὺς ὅστις σοὶ τὸ διατάσσει, εἶνε φίλος: εἰλικρινὴς ὅστις σοὶ τὸ ζητεῖ.

Ὁ δὸν Βανκονσέλλα συκινηθεῖς μέγχι δακρύων διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν εἰλικρινεῖαν καὶ οἰκειότητα τοῦ βασιλέως, ἀπεκρίθη διὰ τρεμύσης φωνῆς:

Μεγαλειότατε, ὁ Ἀδαῖδ κατὰγεται ἐκ καλοῦ οἴκου, ὡς καὶ ὁ ἰδικός μας, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, μεγάλης τιμῆς ἦβελον ἀξιοθῆ ἔάν ἐσυγγένεον πρὸς αὐτὸν. Ἀλλ' οἱ Ἀδαῖδ εἶνε πολὺ πλούσιοι καὶ οἱ Βανκονσέλλα πολὺ πτωχοί. Ἡ μεγαλειότης σας, ἥτις ἔχει τὴν ψυχὴν ἐντὸς εὐγενῆ καὶ γενναῖαν θὰ ἐνοήσῃ ὅτι ἡ εὐλογία ὑπερηράνεά μου μοι ἐμπνέει: ἀπενθάρρυνον εἰς τὴν μὲν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου, συνδεομένη πρὸς τὴν πλουσίαν ταύτην οἰκογένειαν δὲν θὰ προσεκόμῃζεν ὡς πρόδικα, εἰμὴ τὴν ὠριότητα αὐτῆς καὶ τὰς καλὰς ἰδιότητας τῆς καρδίας: καὶ τοῦ πνεύματος τῆς Μεγαλειότατε, τοῦτο εἶνε συναίσθημα ταπεινώσεως, εἰς ὃ δὲν δύναμαι νὰ ὑποταχθῶ.

Ἀλλοίμονον! πωγὴ μου, κόμη, μήπως εἰς τὸν ἔρωτα δύναται νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη τις ἀπειτησις;

Μεγαλειότατε, δὲν εἶμε ἐρωτευμένοι, καὶ... Ὡ! τὸ βλέπω καλῶς, ὅτι οὐ δὲν ἀγαπᾷς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκριβῶς σοὶ συγχωρῶ.

(ἀκολουθεῖ.)